

ARADA BİR

Prof. Dr. TÜRKKAYA ATAÖV

ABD Kongresi'nin Çürümüşlüğü

ABD Kongresi yalnız son Ermeni sorununda değil, tüm işleyişinde uzun süredir acıklı-komedi denecek bir tavır sergiliyor. Bu kurulun utanma duygusundan yoksun olduğunu hep birlikte gördük. Gerçek şu ki, kararlar genelde bu türlü yöntemlerle alınıyor. Ekranada izlediğimizi bu çerçevede de değerlendirmeliyiz. Türklere karşı bilgisizliğe ve ırkçılığa dayalı bir önyargı kuşkusuz var. Ama hastalığın temeli çamura batmış Kongre'nin kendinde. Nüfusun çok ufak bir azınlığını simgeleyen, ama çok güçlü özel çıkarlar, her iki partinin de onayıyla, para ve baskı örgütleri sayesinde, seçimlerde aday belirlemeden bir dizi kararlara değin, dilediklerini yaptırabiliyorlar.

Amerikan kamuoyunda kısa süre önce yapılan ölçümlere göre, yurttaşın dörtte-üçü Kongre'nin görevini yapmadığı, yüzde 88'i üyelerin parayla mideden bağlandıkları görüşündedir. Yalnız Kongre'nin kendi çürümüşlükle kalmıyor; Kongre'ye güvenini yitiren sıradan yurttaşın siyasetten soğumasıyla düzenin kendi de çürüyor ve eylem beşeşle geçinen kurtlarla tilkilere daha da fazla kalıyor.

Kongre üyelerinin büyük çoğunluğu daha adaylıklarından başlayarak dışarıdan gelen desteğe ve baskıya midelerinden bağılıdır. Zaman zaman birkaç ak kuzu da oldu. Başkanlardan **Jefferson, T. Roosevelt** ve **Eisenhower**'le baş yargıç **J. Marshall**'in uyarıları gibi. Bugün de Senatör **C. Schumen** ve Milletvekili **C.V. Hollen** dış desteği birim başına 100 dolarla sınırlamak istiyorlar. Eskilerden **J. Stennis** "armağanlara" direnmekle öne çıkmıştı. Ancak, çoğunun sorumluluğu seçmene değil, onları seçtiren para babalarındadır. Böyle olmasaydı, çevre kirlenmesi, işsizlik, sağlık hizmeti ve eğitim konularında halkın istediklerine karşı çıkmazlardı.

Gerçek şu ki, para Amerikan siyasetinin yakasını hiç bırakmadı. Ama günümüzdeki destek artık çok açık. Parayı verenin Kongre'de oyu var. Kongre paranın saldırısı, kuşatması ve işgali altında. Aracılar bile, bu yüzden, dolar milyoneri oldu. Örneğin, 100 milyonu sövüşlemiş olan **G. Cassidy**. Senatör **M. Baucus** özel kuruluşlardan 3.3 milyonu alıp halk sağlığına sırtını çevirmedi mi? **Lieberman, Bayn, Nelson, Ross, Bean** ve **Minnick** aynı şeyi yapmadılar mı? Ya **J. Campbell**'in tüketiciyi koruyan bir maddenin ilgili yasadın çıkarılması için otomobil yapımcılarından bir çırpıda 6 milyon almasına ne demeli? **B. McCaffrey** sözde askerlik uzmanıdır, ama silah tüccarlarından yalnız 2009'da 182 bin 309 doları cebine indirmede mi? **T. Ridge** de Exelon için nükleer işinden 530 bin 659 doları? Bunlar ABD'nin NY'da "Wall Street" ile başkentte "K Street"ten yönetildiğinin kanıtları değil mi?

Kongre ahtapot gibi yayılmış özel çıkarların bir aracıdır. Yüce Mahkeme de son kararında büyük sermayeye seçimlerde diledikleri parayı harcama özgürlüğünü tanıdı. Bu, siyaseti yasal olarak da onlara teslim etmektir. Gelelim bu işgalin ortasında **Pelosi** ile **Berman**'a. Meclis Başkanı Ermenilerin en güçlü olduğu Kaliforniya'dan seçilmiş olup para toplamada uzmandır. Bir davet vermiş, katılma karşılığı olarak 1000-10 bin dolar arasında bilet sattırmıştır. 2008 seçimleri yaklaşırken, 5 milyarı kasaya yatırmıştı. O komik kurulun başkanı **H.L.Berman**'ın büyük başarısı, Yahudi kökenli olduğu için, ABD-İsrail ilişkilerini Yahudi dünyasının istediği düzeyde tutmasıdır. Kardeşi **M. Berman** da **T. Hayden** diye birini meclise şu koşulla seçti: "Her zaman İsrail'in dostu olacaksın!"

Pelosi ve Berman da herhalde şu sözü verdiler: "Her zaman Ermenilerden yana olacağız!.." Yalnız söz de değil; yoksa, siyasal yaşamları hemen sona erer. Her "oy"un armağanı ya da cezası var. Ancak, bu, hafif deyimle, görevi kötüye kullanmaktır. Bunlar mı Türk görüşünü dinleyecek? **Obama**'ya gelince: Geçmişteki "değişim" sözcüğünü artık ağzına bile alamıyor. Son alkışlandığı yer Ankara TBMM olabilir.